

บทความแลกเปลี่ยนประสบการณ์เล่าสู่กันฟัง

การใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ภาษาไทย

อุบลรัตน์ เต็งไตรรัตน์

จากการอ่านนิตยสารและหนังสือพิมพ์ต่างๆ ในภาษาไทยหลายฉบับทุกวันนี้ จะเห็นได้ว่า มีการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษมากมาย ผู้เขียนจึงได้ศึกษาตัวอย่างจำนวนหนึ่ง ทำให้ได้ข้อสังเกตเกี่ยวกับลักษณะการใช้และข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังจะได้อกล่าวต่อไป

ตัวอย่างที่นำมาเสนอประกอบการเขียนบทความนี้ได้จากนิตยสารและหนังสือพิมพ์หลายฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากคอลัมน์ที่เกี่ยวกับธุรกิจ ทั้งที่เป็นบทสัมภาษณ์ และที่เป็นบทความให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจ หรือสินค้าและบริการ ในการเสนอตัวอย่าง ผู้เขียนได้คงตัวสะกดไว้ตามที่ปรากฏในหน้านิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ที่เป็นที่มาของตัวอย่างข้อมูล ไม่ได้แก้ไขแต่ประการใด

ลักษณะการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ภาษาไทย

การใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ตามที่รวบรวมไว้ แบ่งได้เป็นหลายลักษณะดังนี้

1. การเขียนศัพท์ภาษาอังกฤษโดยตรง โดยไม่มีภาษาไทยแต่อย่างใด เช่น
ผมเป็นคนออก Idea เอง

เราให้เขาควบคุม เรื่อง Marketing โดย
เฉพาะ
เนื้อที่ Leg Room ทั้งด้านหน้าและด้าน
หลัง

เบาะนั่งหน้าสไตล์ Sport
ปัญหาเรื่องเครื่องยนต์ Knock
ไม่ Mind เรื่องนี้อยู่แล้ว
ลายผ้าไม่เป็น Modernist เท้าไหว
เรื่องเทคนิค ทำนุ่มได้ ทำ Soft ได้

ในลักษณะนี้ ผู้เขียนในนิตยสารและหนังสือพิมพ์คงจะสรุปเอาว่าผู้อ่านสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ และเข้าใจความหมาย ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในกรณีนี้คือเมื่อสะกดคำในภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องเช่นเมื่อสะกดคำว่า Shareholder เป็น Chairholder เช่นในตัวอย่าง

บริษัทจะต้องรายงาน Chairholder
เป็นต้น ซึ่งอาจทำให้ความหมายผิดไปหรือไม่มี
ความหมายได้ อีกประการหนึ่ง ผู้อ่านที่ไม่มีความรู้
ภาษาอังกฤษ ย่อมได้ข้อมูลที่ขาดตกบกพร่องไป
แน่นอน

2. การเขียนคำแปลของคำนั้นๆ ในภาษาไทย
แล้วมีคำภาษาอังกฤษกำกับ เช่น

ถุงลมนิรภัย (Airbag)
จักรยานแบบปั่นอยู่กับที่ (Stationary Bike)
ตัวจับสัญญาณ (Sensor Unit)
เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut)

ในลักษณะนี้ ผู้เขียนในนิตยสารและหนังสือพิมพ์คงจะเชื่อว่า ควรใช้คำแปลในภาษาไทย แต่อาจจะไม่มั่นใจนักว่าผู้อ่านจะเข้าใจตรงกัน เพราะศัพท์ภาษาไทยอาจยังไม่แพร่หลาย และผู้เขียนเกรงว่าผู้อ่านอาจสับสน เพราะมีคำแปลอื่นๆ ในภาษาไทยที่หมายถึงสิ่งเดียวกันในภาษาอังกฤษด้วย เช่น คำว่า *Airbag* นั้น บางคนใช้คำว่า *ถุงลม* ก็มี *ถุงอากาศ* ก็มี ผู้เขียนจึงให้คำภาษาอังกฤษกำกับไว้ด้วย

3. การเขียนคำแปลของคำนั้นในภาษาไทยแล้วมีคำในภาษาอังกฤษสะกดการออกเสียงเป็นภาษาไทยกำกับ เช่น

การบินในลักษณะเหมาลำ (ชาร์เตอร์ไฟลท์)
การสำรวจความเห็นประชาชน (โพลล์)

ในลักษณะนี้ ผู้เขียนในนิตยสารและหนังสือพิมพ์คงจะมีเหตุผลเดียวกับกรณีข้างต้น คือเชื่อว่าควรใช้ภาษาไทย อย่างไรก็ตามเนื่องจากมีศัพท์ในภาษาอังกฤษซึ่งอาจเป็นที่รู้จักกันมากกว่าอยู่ในนิตยสารจึงให้ศัพท์ในภาษาอังกฤษด้วย แต่ไม่ได้เป็นการแปลคำนั้น จึงใช้การสะกดคำในภาษาอังกฤษตามการออกเสียง อย่างไรก็ตาม การใช้ลักษณะนี้นับว่ามีน้อยมาก เมื่อเทียบกับแบบอื่นๆ

4. การเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการสะกดการออกเสียงเป็นภาษาไทย โดยไม่มีภาษาอังกฤษกำกับ

แบงก์ ฟาสต์ฟู้ด แฟรนไชส์ เมคอัพ
เอเยนซี เทคโนโลยี เพอร์เฟคท์ คอนเซปต์
เทสต์
การเปลี่ยนแปลงเกิดจากแฟคเตอร์ภายนอก
เขาเป็นคนแอดคิฟ

เอาจุดนี้ไปโปรโมท
รายการ มิกซ์ ยัวร์ โอน บลิซซาร์ด
เสนอองค์มาเป็นฟรีเซนต์เตอร์
ร้านค้าในศูนย์มีไว้เพื่อซัพพอร์ตโรงเรียน
มีอยู่แค่เดียว
ต้องคอยเสนอโปรเจกต์ใหม่ ๆ
รูปร่างหน้าตา คาแรคเตอร์
เหตุการณ์ที่ผ่านมามีเอฟเฟคท์กับธุรกิจ
อย่างแน่นอน
เครื่องบินจะลงแบบอัตโนมัติหรือแบบ
แมนูวอล
ไฟรดักส์หลาย ๆ ตัว
ของที่น่ามากก็อปปีกัน

ดูเหมือนการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษลักษณะนี้จะเป็นวิธีที่นิยมกันมากที่สุด คือสะกดคำในภาษาอังกฤษตามการออกเสียงเป็นภาษาไทยอย่างไรก็ตามไม่ได้เป็นการประกันว่าผู้อ่านจะเข้าใจมากขึ้น แต่อย่างน้อย ผู้อ่านอ่านออกเสียงเป็นภาษาไทยออกมาได้

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้วิธีนี้มีหลายประการได้แก่

ประการแรก ผู้เขียนในนิตยสารและหนังสือพิมพ์สะกดภาษาไทยไม่ถูกต้องตามหลักการถ่ายถอดตัวอักษร เช่น ในการใช้วรรณยุกต์ เช่น ในคำว่า *มิกซ์* ข้างต้น ไม่ควรมีไม้ตรีอักษร หรือพยายามสะกดอย่างที่เราคิดว่าใกล้เคียงที่สุดแต่ทำให้อ่านได้ยาก เช่น คำว่า *แมนูวอล* ข้างต้น

ประการที่สอง ทำให้เข้าใจที่มาในภาษาอังกฤษผิดไปได้ เช่น อาจเข้าใจว่า คำว่า *กรีน การ์เด้นท์* ในภาษาอังกฤษ จะเป็น *Green Gardent** ซึ่งที่ถูกต้องจะต้องไม่มี *ท์* ข้างท้าย เพราะคำว่า *Garden* ในภาษาอังกฤษไม่มีตัว *T* แต่อย่างใด

ประการที่สาม ทำให้เกิดความสับสนเรื่องที่มาในภาษาอังกฤษได้ เมื่อคำคำเดียวกันในภาษา

อังกฤษ แต่สะกดการออกเสียงต่างกันในภาษาไทย เช่น คำว่า Concept มีทั้งที่สะกดเป็น คอนเซปต์ และ คอนเสปต์ หรือเข้าใจว่า คำที่สะกดการอ่านออกเสียงแบบเดียวกันในภาษาไทยแต่มีความหมายแตกต่างกัน เป็นคำคำเดียวกันในภาษาอังกฤษ เช่น ในตัวอย่างที่ว่า ต้องไปทดสอบน้ำหนักห้อง (Test) และเป็นคนมีเทสต์ (Taste)

ประการที่สี่ การออกเสียงตามที่สะกดในภาษาไทยไม่ตรงกับภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า แฟรนไชส์ ข้างต้น เมื่อใส่การ์นต์เข้าไปที่ตัว ส ทำให้ไม่ได้ออกเสียง S อย่างในคำภาษาอังกฤษ Franchise หรือคำว่า Your ก็ไม่ได้อ่านออกเสียงว่า ยัวร์ หรือ ยอร์ ตรงๆ จริงอยู่ ปัญหานี้ไม่ได้เป็นปัญหาใหม่เสียงในภาษาไทยและเสียงในภาษาอังกฤษไม่ได้มีตรงกันทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ทั้งผู้เขียนสะกดคำอ่านออกเสียงและผู้อ่านควรตระหนักว่า มีความแตกต่างกันอยู่ระหว่างสองภาษานี้

ประการที่ห้า ผู้เขียนในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ไม่รู้จักศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง คำที่สะกดออกมาสะท้อนให้เห็นถึงความไม่รู้ของผู้เขียน และเป็นเหตุให้ผู้อ่านเข้าใจผิดต่อไปได้ ตัวอย่างเช่น

ผมไม่สนใจว่าใครจะเป็นยังไง ผมไม่ชอบ จัสท์ใคร

ในตัวอย่างนี้ ทำให้เข้าใจว่า คำในภาษาอังกฤษคือคำว่า Just ซึ่งไม่มีความหมายในที่นี้ คำที่ผู้เขียนต้องการจริงๆ แล้วคือ คำว่า Judge ซึ่งน่าจะสะกดเป็น จัดจ์ มากกว่าอีกตัวอย่างหนึ่ง

เมื่อเล่นเทนนิส การตีลูกแบล็คแฮนด์

ในที่นี้ ทำให้เข้าใจว่า คำในภาษาอังกฤษคือคำว่า Black Hand ซึ่งไม่ถูกต้อง เพราะจริงๆ แล้วหมายถึง Back Hand ซึ่งน่าจะสะกดเป็น แบ็คแฮนด์มากกว่า

เหตุใดต้องใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากการสัมภาษณ์ผู้เขียนบทความหรือบทสัมภาษณ์ในนิตยสารและหนังสือพิมพ์บางท่านอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับเรื่องนี้ พบว่า เหตุที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ไทยนั้นเป็นเพราะว่า ทางผู้เขียนบทความหรือบทสัมภาษณ์ในนิตยสารและหนังสือพิมพ์มีความประสงค์จะถ่ายทอดข้อมูลในลักษณะที่ตนได้มาจริงๆ เพื่อให้ได้อรรถรสตามนั้น เช่น เมื่อผู้ให้สัมภาษณ์ใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ ก็จะใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษด้วย

หากจะมีการพยายามจะใช้ศัพท์ภาษาไทยบ้างก็มีปัญหาที่ว่า บางครั้ง ผู้เขียนก็จะไม่แน่ใจว่า ถ้าแปลคำเหล่านั้นเป็นภาษาไทยแล้วจะมีความหมายตรงกับที่ผู้ให้สัมภาษณ์หรือให้ข้อมูลต้องการหรือไม่ นอกจากนั้น คำบางคำก็เป็นคำที่ใช้กันจนผู้พูดผู้เขียนรู้สึกคุ้นเคยจนไม่ได้คำนึงว่า มีศัพท์ในภาษาไทยอยู่หรือไม่ เช่น คำว่า โพรเจกต์ คอนเซปต์ มาร์เก็ตติ้ง ชัพพอร์ด เมคอัพ ฟาสต์ฟู้ด แบงก์

บางครั้ง ภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นชื่อของสินค้า บริการ หรือรายการส่งเสริมการขายอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะไม่สามารถแปลได้ เช่น ในกรณี คำว่า มิกซ์ ยัวร์ โอน บลิซซาร์ด ข้างต้น

อีกประการหนึ่ง ทั้งผู้พูดและผู้เขียนเลือกที่จะใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษโดยตรง เพราะเห็นว่าเป็นคำที่กระชับกว่า และไม่เสียเวลาพูดเวลาเขียน เพราะคุ้นเคยกับคำเหล่านั้นกันอยู่แล้ว เช่น การใช้ คำว่า แบรินด์ แทนที่จะใช้คำว่า ตราสินค้า หรือ ไบนัส แทนที่จะใช้คำว่า เงินรางวัล หรือ โพลล์ แทนที่จะใช้คำว่า การสำรวจความเห็นประชาชน

นอกจากนั้น ศัพท์บัญญัติบางคำมีลักษณะเป็นทางการหรือเป็นวิชาการมาก ดังนั้น จะเห็นคำว่า ดีมานด์ มากกว่า คำว่า อุปสงค์ หรือจะเห็นคำว่า ตัดสิน แทนคำว่า Judge มากกว่าจะเห็นคำว่า ฟินิคส์ จัย หรือจะเห็นคำว่า วิดีโอ มากกว่าคำว่าวิดีโอ

ลักษณะที่เป็นทางการของคำเหล่านี้ ทำให้ผู้เขียนหลายคนไม่ชอบใช้ศัพท์ภาษาไทย เพราะมักถูกค่อนแคะว่า ต้อง 'แปลไทยเป็นไทย' อีก

ความเห็นและข้อเสนอแนะ

ในที่นี้ ผู้เขียนไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะเน้นให้ใช้ภาษาไทยไปทั้งหมด หากต้องการเสนอข้อสังเกตที่ว่า การใช้ภาษาอังกฤษอย่างหนาตาในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะใดดังกล่าวมาแล้วข้างต้น เป็นเครื่องแสดงว่า ภาษาอังกฤษมีบทบาทมากในการสื่อสารของเราทุกวันนี้ นอกจากนั้นยังมีแนวโน้มที่จะคงอยู่ต่อไป หรือไม่ก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในฐานะผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่า ถ้าเราจะต้องใช้ภาษาอังกฤษปนไปกับภาษาไทย ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ก็น่าที่ เราจะได้สอนนักเรียนนักศึกษาให้ตระหนักถึงบทบาทและความสำคัญของภาษาอังกฤษ เพื่อให้สนใจที่จะเรียนรู้ อย่างต่อแท้ อย่างน้อยในด้านความหมาย และการออกเสียงเป็นเบื้องต้น ในเวลาเดียวกัน ก็ควรจะเรียนรู้ที่จะสะกดคำอ่านเป็นภาษาไทยให้ใกล้

เคียงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ตลอดจนรู้จักเปรียบเทียบเพื่อให้เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษบ้าง เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะในฐานะผู้รับสารหรือผู้สื่อสารก็ตาม

นอกจากนั้น ผู้เขียนยังมีความเห็นว่า น่าจะได้มีการศึกษาค้นคว้าต่อไปในหัวข้อต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ความจำเป็นของการใช้ภาษาอังกฤษในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ไทย สาเหตุของการนิยมใช้ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย ปฏิกริยาและความเข้าใจของผู้รับสาร สาขาวิชาหรือลักษณะเนื้อหาที่มีการใช้ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทยจำนวนมาก ความยากง่ายในการบัญญัติศัพท์และการส่งเสริมการใช้ศัพท์บัญญัติ ความนิยมและปัญหาในการใช้ศัพท์บัญญัติ เป็นต้น

ความรู้ความเข้าใจในหัวข้อต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น น่าจะทำให้เราสามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งนับเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในยุคแห่งข้อมูลข่าวสารอย่างทุกวันนี้